

Qui illus, tänna ja rumisdane Jani sirlif on, wöib iggaufs, sellel himmo on, iggas tahhes nähhä.

Ja ni hästi türifo illus fui fa sure Jummal aauks ja fogguduje römuks said tännavo Nelli-pühhi esjimesel pühhal tänud ued örrilad 40ne healega sisseonnistatud, mis örrilameistri Nor manni läbbi vägga hästi ehitatud on ja 5500 rubla höbb. mafsid.

Jani fogguduuse mästo agga hüab sejinnane temma nus firrik: „Hing! kida Schowat, ja seit, mis sinno sees, temma pühha nimine. Hing! kida Schowat, ja ärra unnusta mitte temma heateggemisi ärra.”

Run. Law. 103, 1—2.

Muuväärts abbreviates.

Konsistoriumi lituse-aukroni väärts arvatud liri.

„Nuis Pealit,” — ütles naerdes üfs Brantsuse wöe kapten omma üllemä ette oetudes; „nuis Pealit, soldat Oswalt passub enuast jälle ühhets pärwals lahti.” — „Mits pärast?” ütisis pealit nurrisedes. — „Temma tahhab jälle Parisi luna minna,” olli vastus. — „Wöi ifka jesamma palwe?” ütles pealit, „se ei olle mitte wöimalit. Kapten Lenorm, völge selle etstitud innimesele: tui temma ifka ommas wannas tombes tahhab ellada, hhsis läab ta wimats peast rummalaks. Ma sedda

völsge temmase: tui ta veel ükskord agga jusgeb niisuguse palwega minnu ette tulla, et ma tedda siis kolmels pärwals laßen puri panna. Ni kaua tui ma veel pealik jelle wöe ille ollen, ei pea soldat Oswalt mitte ennam Parisi linna sama.”

Nönda tönneldi liimmelonna aasta eest ühhets sures foosarini howis Muangi linnas. Mees, telle ülle pealik ni vihhajels jai, olli löige parrem soldat polnus, agga kapteni tunnistust möda, olli temmal üfs suur wigga: temma olli soldati seisuje tarvis liga wagga. Oswalt olli jubba kuus aastat wöe tenistuses, ja föit jelle oja olli temma ennast ausaste üllepiddanud. Esimesete aastate sees olli temma omma üllemate melest armas, agga poolteist aastat teed olli assi üsna teisels läinud, fest igaüts niiid pistas tedda. Se tulli fest: Parisi linnas, kus temma wöe pool möönne oja eest seisis, olli Oswalt ühhe missionäriga tutwabs sanud. Se wagga mees näggi, et meie Oswalt muidu tüt auväärts mees olli, agga et temmal üfs assi ommiti pudus, ja se assi olli Jummalas kartus, ilma selleta teit innimese tarlus ja digus mitte ei tösba. Oswalt halbas sedda auväärts meest ar- maastama, kes temmale rõõmsa süddamega selle Jummalas armu tulutas, kes omma armja Poja surma andis, et Ta meid pattusid innimesi igga- wejest hukkatusest piddi äropeastma. Temma näitas, kuida ainu ütji Jummalas traus ja heldus jujjadit